

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ເລກທີ 108 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 ສິງຫາ 2008

ລັດຖະດໍາລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສີ່ມວນຊົນ

- ອີງຕາມລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1 ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທໍາມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຕົກລົງ ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 94/ສພຊ ລົງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008 ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສີ່ມວນຊົນ;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 22/ຄປຈ ລົງວັນທີ 1 ສິງຫາ 2008.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 : ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສີ່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 2 : ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ຈູມມາລີ ໄຊຍະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 94 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ

- ອີງຕາມແລະມາດຕາ 53 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫລັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 5 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ VI ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ ໃນວາລະປະຊຸມຕອນເຊົ້າຂອງວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008,

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ ດ້ວຍຄະແນນສູງເຫັນດີ ເປັນສ່ວນຫລາຍ.

ມາດຕາ 2. ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 01/ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 25 ກໍລະກົດ 2008

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ສົມວນຊົນ
ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສົມວນຊົນ ການົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ກ່ຽວ ກັບການຈັດຕັ້ງ ການເຄື່ອນໄຫວ, ການພັດທະນາ ການຄຸ້ມຄອງ ການກວດກາ ສົມວນຊົນ ເພື່ອເສີມ ຂະຫຍາຍບົດບາດ ຍົກສູງຄຸນນະພາບ ຂອງສົມວນຊົນ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດ ສິດເສລີພາບດ້ານສົມວນຊົນຂອງພົນລະເມືອງ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກ ສາ ແລະ ພັດທະນາ ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2. ສົມວນຊົນ

ສົມວນຊົນ ແມ່ນ ເວທີຖະແຫລງຂ່າວ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ສີສິງພິມ, ສີເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສົມວນຊົນ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນກະບອກສູງຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ ແນວທາງຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ລັດ, ໃຈຮັກຊາດ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທາງດ້ານ ການເມືອງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ສາລະຄວາມຮູ້ ສາລະບັນເທີງ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ປະກອບສ່ວນຕ້ານ ປາກົດການຫຍໍ້ໃນສັງຄົມ, ຖ້ອຍທຳນອງທີ່ບົດເບື້ອງຄວາມຈິງ, ເປັນເວທີເສີມຂະຫຍາຍ ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ພາຫະນະສີມວນຊົນ** ໝາຍເຖິງ ສີ່ສິ່ງພິມ, ສີເອເລັກໂຕຣນິກ ລວມທັງ ຜະລິດຕະພັນສີມວນຊົນ;
2. **ຜະລິດຕະພັນສີມວນຊົນ** ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດສຶກສາ, ໃບຂ່າວສານ, ຈົດໝາຍເຫດ, ວາລະສານ, ລາຍ ການວິທະຍຸ, ລາຍການໂທລະພາບ, ລາຍການໂທລະໂຄງ, ອິນເຕີເນັດ, ເວັບໄຊ, ກະແຊັດ, ຊີດີ, ວີຊີດີ ດີວີດີ ແລະ ອື່ນໆ;
3. **ບັນນາທິການ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ກວດແກ້, ກວດຜ່ານ ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບຂອງ ບົດຂ່າວ ແລະ ລາຍການ ຂອງສີມວນຊົນຕ່າງໆ;
4. **ນັກຂ່າວ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄະລາກອນຂອງອົງການສີມວນຊົນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ຊອກເກັບ ກຳ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລ້ວແຕ່ງເປັນ ບົດ, ຂ່າວ ແລະ ລາຍການສະໜອງໃຫ້ແກ່ພາຫະນະສີມວນຊົນ;
5. **ອິນເຕີເນັດ** ໝາຍເຖິງ ລະບົບເຄືອຂ່າຍຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງສາມາດສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຫາກັນ ຫຼື ສື່ສານກັນ ໂດຍຜ່ານໄປສະນີເອເລັກໂຕຣນິກ, ດ້ວຍການສົ່ງສັນຍານສຽງ ແລະ ພາບ ຫາກັນທາງສາຍ ຫຼື ທາງອາກາດ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນສາມາດຝາກໄວ້ໃນເວັບໄຊ;
6. **ເວັບໄຊ** ໝາຍເຖິງ ໜ້າຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວໜັງສື, ຮູບພາບ, ແສງ, ສື່, ສຽງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສົ່ງສັນຍານຜ່ານລະບົບເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ແລະ ສາມາດເຂົ້າ ເຖິງໄດ້ທາງຄອມພິວເຕີ, ໂທລະພາບດິຈິຕອນ, ໂທລະສັບມືຖື ດ້ວຍລະຫັດສະເພາະ;
7. **ການຈຳໜ່າຍເປັນໄລຍະ** ໝາຍເຖິງ ການຈຳໜ່າຍເປັນ ລາຍຕອນ, ລາຍວັນ, ລາຍສັບປະດາ, ລາຍປັກ, ລາຍເດືອນ ລາຍໄຕມາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສີມວນຊົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານສີມວນຊົນຂອງລັດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ດ້ວຍການປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ານຕ່າງໆ

ເຊັ່ນ: ການສ້າງ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງ ງົບປະມານ, ວັດຖຸອຸປະກອນ ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາ ສື່ມວນຊົນ ດ້ວຍການສະໜອງ ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ທຶຣະອນ ແລະ ອື່ນໆໃຫ້ແກ່ວຽກງານ ສື່ມວນຊົນລາວ.

ລັດ ມີນະໂຍບາຍ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດຳເນີນວຽກງານດ້ານສື່ ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ, ການກະຈາຍ ແລະ ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະ ພັນສື່ມວນຊົນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ອອກສູ່ຕ່າງປະເທດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ, ອົງການສື່ມວນຊົນ, ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດ ຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວ ໄດ້ປະຕິບັດສິດເສລີພາບ ແລະ ພັນທະຂອງຕົນດ້ານສື່ ມວນຊົນ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ, ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ປະກອບ ຄຳເຫັນ, ສະແດງທັດສະນະ, ຕຳນິຕິຊົມ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ ບໍ່ຂັດກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 5 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມື ດ້ານສື່ມວນຊົນກັບຕ່າງປະເທດ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ດ້ວຍການຊຸກຍູ້ ການເຄື່ອນໄຫວ ດ້ານວິຊາການ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ການຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານສື່ມວນຊົນ ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນສະໄໝ ບົນພື້ນຖານເຄົາລົບເອກະລາດ ອະທິປະໄຕ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ

ໝວດທີ II

ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະຂອງສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 6. ປະເພດຂອງສື່ມວນຊົນ

ສົມວນຊົນ ແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດ ຄື: ສີ່ສິ່ງພົມ ແລະ ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ເຮັດ ເປັນພາສາລາວ, ພາສາຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7. ສີ່ສິ່ງພົມ

ສີ່ສິ່ງພົມ ແມ່ນ ພາຫະນະໂຄສະນາ ທີ່ເປັນແຜ່ນເຈ້ຍ ຊຶ່ງບັນຈຸ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ວຍຕົວ ໜັງສື ຫຼື ຮູບພາບ ໂດຍມີສີສະເພາະ.

ສີ່ສິ່ງພົມ ອາດຈະຈຳໜ່າຍເປັນລາຍວັນ ຫຼື ເປັນໄລຍະ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ໜັງສືພົມ, ວາ ລະສານ, ໃບຂ່າວສານ, ຈົດໝາຍເທດ.

ມາດຕາ 8 ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ

ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ແມ່ນ ພາຫະນະໂຄສະນາ ດ້ວຍການສ້າງເປັນລາຍການວິທະຍຸ, ໂທ ລະພາບ ຫຼື ລາຍການອິນເຕີເນັດປະເພດຕ່າງໆ ແລ້ວກະຈາຍອອກຜ່ານເຄື່ອງສົ່ງທາງສາຍ, ທາງ ອາກາດ ຫຼື ຄົ້ນຄວາມຖີ່.

ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ປະກອບດ້ວຍ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ, ໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄງ ແລະ ອິນເຕີເນັດ.

ມາດຕາ 9. ລັກສະນະຂອງສົມວນຊົນລາວ

ສົມວນຊົນມີລັກສະນະຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ລັກສະນະຕົວຈິງ;
2. ລັກສະນະສຶກສາອົບຮົມ;
3. ລັກສະນະຈັດຕັ້ງຊີ້ນຳ;
4. ລະສະນະຕໍ່ສູ້.

ມາດຕາ 10. ລັກສະນະຕົວຈິງ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສົມວນຊົນລາວທຸກປະເພດ ຕ້ອງພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງຕາມ ຄວາມເປັນຈິງ, ຊັດເຈນ, ວ່ອງໄວທັນການ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 11 ລັກສະນະສຶກສາອົບຮົມ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສົມວນຊົນລາວທຸກປະເພດ ຕ້ອງແນ່ໃສ່ສຶກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຄວາມຮູ້ດ້ານ

ຕ່າງໆ, ສິ່ງເສີມວຽກດີຄົນເດັ່ນ, ປຸກລະດົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີເປັນປົກແຜ່ນຂອງທົ່ວປວງຊົນ, ມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 12. ລັກສະນະຈັດຕັ້ງຊີ້ນຳ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສື່ມວນຊົນລາວທຸກປະເພດ ຕ້ອງແນໃສ່ ປຸກລະດົມ, ຈັດຕັ້ງ ຊີ້ນຳມະຫາຊົນປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແນະນຳ, ອະທິບາຍ ໃຫ້ຄວາມກະຈາງແຈ້ງຕໍ່ທາງສູງສັງຄົມຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 13. ລັກສະນະຕໍ່ສູ້

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສື່ມວນຊົນລາວທຸກປະເພດ ຕ້ອງປົກປ້ອງ ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຕາມິວິຈານ ປາກົດການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ສົງຫຍໍ້ໃນສັງຄົມ ແລະ ຕອບຕ້ານຖ້ອຍທຳນອງທີ່ປິດເປືອນ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ III

ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ດ້ານສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 14. ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວດ້ານສື່ມວນຊົນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບດ້ານສື່ມວນຊົນ ດ້ວຍການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນ, ສະແດງທັດສະນະ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 15 ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວໃນການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບໃນການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບ:

1. ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ທັດສະນະຕໍ່ສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

3. ການຕຳນິຕິຊົມ ແບບສ່າງສັນ ຕໍ່ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ.

ມາດຕາ 16. ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ແລະ ອື່ນໆ;
2. ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ສື່ມວນຊົນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ, ທັນການ ແລະ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ.

ມາດຕາ 17. ການປະຕິບັດສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ພົນລະເມືອງລາວ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສິດເສລີພາບຂອງຕົນ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ດ້ວຍການລົງພິມ ຫລື ກະຈາຍຂ່າວ ບົດ ຄຳເຫັນ, ກະຈາຍພາບ, ຕອບຂໍ້ສະເໜີ ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ຂອງຕົນໂດຍສື່ມວນ ຊົນເອງ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດ ລົງພິມ, ກະຈາຍ ຫລື ຕອບໄດ້ນັ້ນ ສື່ມວນຊົນ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນໃຫ້ພົນລະເມືອງ ຮັບຊາບຢ່າງເປັນທາງການ.

ໝວດທີ IV

ວຽກງານສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 18. ວຽກງານສື່ມວນຊົນ

ສື່ມວນຊົນ ມີວຽກງານຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຊອກຮູ້, ເກັບກາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
2. ການໄດ້ຮັບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກສັງຄົມ;
3. ການເຜີຍແຜ່ ບົດ, ຂ່າວ ແລະ ແຈ້ງການຕ່າງໆ;
4. ການໃຫ້ຄຳຕອບ;
5. ການແກ້ຂ່າວ;
6. ການບໍລິການ;
7. ການບັນເທີງ

ມາດຕາ 19. ການຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ສື່ມວນຊົນ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ຄົບຖ້ວນ, ຊັດເຈນ, ວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ແຕ່ງເປັນ ບົດ, ຂ່າວ ແລະ ແຈ້ງການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 20. ການໄດ້ຮັບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກສັງຄົມ

ສື່ມວນຊົນ ມີສິດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ອອກ ຂ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປາກົດການ ຫຍໍ້ ທີ່ໃນສັງຄົມ ສື່ມວນຊົນ ກໍສາມາດແຈ້ງໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ສໍາລັບຂ່າວກ່ຽວກັບຄະດີທີ່ພວມສືບສວນ-ສອບສວນ ຫລື ຄະດີ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຕັດສິນນັ້ນ ອົງການ ທີ່ດໍາເນີນຄະດີ ມີສິດສະຫງວນຄວາມລັບກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕໍ່ສື່ມວນຊົນ, ແຕ່ສື່ມວນຊົນ ກໍມີສິດອອກຂ່າວ ຕາມແຫລ່ງຂ່າວທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ດ້ວຍຄວາມ ຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີ ຄໍາສັ່ງຫ້າມ ຫລື ໂຈະ ການອອກຂ່າວຈາກ ອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສື່ມວນຊົນ ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍຊື່ຂອງຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຖ້າເຫັນວ່າມີຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ຜູ້ ສະ ໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະສະໜອງໃຫ້ຕາມການສະເໜີ ຂອງອົງການສືບສວນ- ສອບສວນ ຫລື ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຫລື ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 21 ການເຜີຍແຜ່ ບົດ, ຂ່າວ ແລະ ແຈ້ງການຕ່າງໆ

ເມື່ອສື່ມວນຊົນ ໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫລື ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກສັງຄົມແລ້ວ ຕ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ຖ້າເຫັນວ່າເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຈຶ່ງແຕ່ງເປັນບົດ, ຂ່າວ, ແຈ້ງການ ແລະ ລາຍການຕ່າງໆ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມຮັບຮູ້ຢ່າງທົ່ວ ເຖິງ ແລະ ທັນເວລາ ຜ່ານພາຫະນະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 22 ການໃຫ້ຄໍາຕອບ

ສື່ມວນຊົນ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕອບບັນຫາ ທີ່ພົນລະ ເມືອງລາວ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຂໍຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ເມື່ອການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນ ໄດ້ ຮັບຄໍາສະ ເໜີດັ່ງກ່າວແລ້ວ ກໍຕ້ອງຕອບຢ່າງທັນການ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄໍາຕອບຂອງ

ຕົນ.

ພົນລະເມືອງລາວ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສົມວນຊົນ ຊື່ແຈງ ກ່ຽວກັບ ຂ່າວທີ່ໄດ້ ທີ່ໄດ້ ເຜີຍແຜ່ອອກໄປ ທີ່ຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງນັ້ນ ແລະ ສົມວນຊົນ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳຕອບຢ່າງ ວ່ອງໄວ

ມາດຕາ 23. ການແກ້ຂ່າວ

ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສົມວນຊົນແກ້ຂ່າວ ທີ່ອອກບໍ່ຖືກຄວາມຈິງ.

ອົງການສົມວນຊົນ ທີ່ອອກຂ່າວບໍ່ຖືກຄວາມຈິງ, ຂາດຫຼັກຖານ, ແຕະຕ້ອງເຖິງບົດບາດ, ກຽດສັກສີຂອງການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ແກ້ຂ່າວ ແລະ ຂໍໂທດ ຜ່ານສົມວນຊົນຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ອົງການສົມວນຊົນບໍ່ແກ້ຂ່າວ ຫລື ໄດ້ແກ້ຂ່າວ ຢ່າງບໍ່ເໝາະສົມແລ້ວ ການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນ ຫລື ຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 24 ການບໍລິການ

ການບໍລິການຂອງສົມວນຊົນ ແມ່ນ ການທີ່ສົມວນຊົນ ໂຄສະນາສິນຄ້າ ຫລື ບໍລິການ ໃຫ້ລູກ ຄ້າ ໂດຍເກັບຄ່າບໍລິການ.

ສົມວນຊົນທຸກປະເພດ ສາມາດໂຄສະນາ ສິນຄ້າ ຫລື ບໍລິການ ໃຫ້ລູກຄ້າ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເນື້ອໃນໂຄສະນາ ສິນຄ້າ ຫລື ການບໍລິການ ຜ່ານສົມວນຊົນທຸກປະເພດ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກກັບ ຄວາມເປັນຈິງ ບໍ່ເວົ້າໂຍກ, ເວົ້າເກີນ ຄຸນນະພາບຂອງສິນຄ້າ ຫລື ຂອງການບໍລິການນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໂຄສະນາ ສິນຄ້າ ຫລື ບໍລິການ ຜ່ານສົມວນຊົນ ລວມທັງ ການເກັບຄ່າບໍລິການນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 25. ການບັນເທີງ

ການບັນເທີງ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງຂອງສົມວນຊົນ ເພື່ອສ້າງບັນຍາກາດ, ຄວາມເບີກບານ ມ່ວນ ຊື່ນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ທັງເປັນການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ, ແນະນຳ, ປຸກລະດົມ ພົນລະ ເມືອງໃຫ້ມີຄວາມຕື່ນຕົວ ເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດ

ຊາດ.

ການບັນເທີງທີ່ນໍາອອກຜ່ານສີ່ມວນຊົນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ ການສະແດງສິນລະປະວັນນະຄະດີ, ການຮ້ອງແພງ, ການຂັບ, ການລໍາ, ການບັນເລງສູງດົນຕີ, ການສະແດງລະຄອນ, ການກິລາ-ກາຍະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຮີດຄອງ, ວັດທະນະທຳ ປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວກທີ V

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງສີ່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 26. ການຈັດຕັ້ງຂອງສີ່ມວນຊົນ

ການຈັດຕັ້ງຂອງສີ່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ເຈົ້າຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນ;
- ອົງການສີ່ມວນຊົນ;
- ສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 27. ເຈົ້າຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນ

ເຈົ້າຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງອົງການສີ່ມວນຊົນ ແລະ ດຳເນີນວຽກງານ ດ້ານສີ່ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 28. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນ

ເຈົ້າຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດ ທິດທາງ, ຈຸດປະສົງ ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້, ຂອບເຂດ ການພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ສື່ສິ່ງພິມ ຫລື ຄວາມແຮງຂອງເຄື່ອງສົ່ງ, ຄື້ນຄວາມຖີ່, ເວລາການກະຈາຍ, ຂອບເຂດ ການກະຈາຍພາບ, ສູງ ແລະ ພາສາ;
2. ຈັດຕັ້ງກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ, ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ການປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ສິດ, ທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
3. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສີ່

ມວນຊົນ ຂອງຕົນ;

4. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ຕາມພາລະບົດບາດ ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງຕົນ ໃນວຽກງານສື່ມວນຊົນ;

ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ມີສິດຕິດຕໍ່ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີ ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຍຸບເລີກ ອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
2. ຕົກລົງທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ຂອງຕົນ;
3. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າ ຫລື ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບການ;
4. ຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ;
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ດ້ານສື່ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ

ມາດຕາ 29. ອົງການສື່ມວນຊົນ

ອົງການສື່ມວນຊົນ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ຂອງເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ທີ່ດຳເນີນວຽກງານ ດ້ານສື່ມວນຊົນປະເພດໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ຕິດຕໍ່ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ປຶກາປ້ອງແນວທາງ ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ປຶກາປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອຮັກຊາດ ຄວາມສາມັກຄີ ເປັນປົກແຜ່ນຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ;
2. ເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງດ້ານ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ໃຫ້ສາລະຄວາມຮູ້ ສາລະບັນເທີງ, ສົ່ງເສີມການສຶກສາ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ, ເສີມຂະຫຍາຍ ວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ- ຊາຍ, ປຶກາປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ

ເດັກນ້ອຍ;

3. ເຜີຍແຜ່ວຽກດີຄົນເດັ່ນ ແລະ ແນະນາທາງສຽງສັງຄົມ;
4. ຮັກສາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງພາສາລາວ ແລະ ພາສາຊົນເຜົ່າໃນ ສ ປ ປ ລາວ;
5. ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ການຮ່ວມມື, ຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລະຫວ່າງປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ປະຊາຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດຕໍ່ສູ້ ຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ ແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າ ທາງສັງຄົມ;
6. ດຳເນີນກິດຈະການ ການພົມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິ່ງພົມ, ການກະຈາຍພາບ, ສຽງ ແລະ ພາສາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ;
7. ຄຸ້ມຄອງກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ, ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ປະຕິບັດ ພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ສິດ, ທິດທາງ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຕົນ, ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສິດເສລີພາບດ້ານສື່ມວນຊົນຂອງພົນລະເມືອງລາວ;
9. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;

ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີສິດຕິນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກຂ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
2. ຕຳນິຕິຊົມແບບສາງສັນ ຕໍ່ການກະທາທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ, ປາກົດການຫຍໍ້ຫໍ້ ໃນສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ການສໍ້ລາດບັງຫລວງ, ຢາເສບຕິດ;
3. ຕອບໂຕ້ທຸກຖ້ອຍທຳນອງໂຄສະນາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
4. ພັດທະນາຕົນ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ;
5. ພິຈາລະນາ ເນື້ອໃນ ຮູບການ ຂອງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ;
6. ສະເໜີ, ປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນ

ຊົນຂອງຕົນ;

7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ;
8. ສ້າງບັນຍາກາດ ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ;
9. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ກຽວກບວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ;
10. ຟົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນຕາມການເຫັນດີຂອງເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ

ມາດຕາ 31. ສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ

ສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ແມ່ນ ອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ສັງຄົມ, ວິຊາ ຊີບຂອງຜູ້ເຮັດວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນ ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດສຶກສາອົບຮົມ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກ ຄີ ແລະ ມີໜ້າທີ່ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງສະມາຊິກຂອງຕົນ ແລະ ຜູ້ເຮັດວຽກ ງານດ້ານສື່ມວນຊົນ, ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດແນວທາງ. ນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດ ໝາຍຂອງລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍສື່ມວນຊົນ.

ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງສະມາຄົມນັກຂ່າວ ແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດ ລະບຽບສະເພາະ.

ມາດຕາ 32. ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນ

ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ, ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານ.

ມາດຕາ 33. ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າ ອົງການສື່ມວນຊົນ:

- ປະເພດສີ່ສິ່ງພົມ ເອີ້ນວ່າ ຫົວໜ້າຄະນະບັນນາທິການ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຄະນະບັນນາ ທິການ;

- ປະເພດສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ເອີ້ນວ່າ ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ.

ການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ

ແມ່ນ. ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນເປັນຜູ້ຕົກລົງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນ
ຊົນກ່ຽວຂ້ອງ ຫລື ເປັນຜູ້ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ມີສິດກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 34. ມາດຕະຖານຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ມີມາດຕະຖານດັ່ງນີ້ :

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ;
2. ມີສັນຊາດລາວ ແລະ ມີອາຍຸ ຊາວສາມ ປີຂຶ້ນໄປ;
3. ມີປະກາສະນີຍະບັດຊັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ, ມີປະສົບການດ້ານສື່ມວນຊົນ, ມີຄວາມສາມາດ
ບໍລິຫານ ອົງການສື່ມວນຊົນ;
4. ມີຄຸນສົມບັດສິນທາປະຕິວັດ, ຄຸນທາດການເມືອງໜັກແໜ້ນ;
5. ຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
6. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ.

ມາດຕາ 35. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່
ມວນ ອະນຸມັດການລົງຂ່າວ, ບົດ ໃນສື່ສິ່ງພິມ, ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະ ທັງມີຄວາມຮັບຜິດ
ຊອບຕໍ່ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນໂຄສະນາ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການ
ສື່ມວນຊົນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ.

ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຊ່ວຍຫົວໜ້າໃນວຽກງານໃດໜຶ່ງ
ແລະ ຮັກສາການແທນ ໃນເວລາຫົວໜ້າບໍ່ຢູ່ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຫົວໜ້າ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະຖານຂອງນັກຂ່າວລາວ

ນັກຂ່າວລາວມີມາດຕະຖານດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ມີສັນຊາດລາວ ແລະ ມີອາຍຸແຕ່ສິບແປດປີຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຈັນຍາບັນຂອງນັກຂ່າວຢ່າງຄົບຖ້ວນ;
4. ມີປະກາສະນີຍະບັດຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ ຫລື ມີໃບຢັ້ງຢືນ, ມີຄວາມຮູ້, ມີປະສົບການ
ແລະ ມີພອນສະຫວັນດ້ານຊື່ມວນຊົນ;

5. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 37. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງນັກຂ່າວ

ນັກຂ່າວມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ເພື່ອຂຽນເປັນ ຂ່າວ, ບົດ ແລະ ລາຍການ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ;
2. ຂຽນຂ່າວ, ບົດ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ສ່ອງແສງເຖິງຄວາມມຸ່ງມາດ ປາຖະໜາອັນຊອບທາຂອງປະຊາຊົນ;
3. ເຜີຍແຜ່ ແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ; ຊຸດຄົ້ນ, ສົ່ງເສີມ ປັດໄຈທີ່ຕັ້ງໜ້າ, ຕໍ່ສູ້ຕ້ານບັນດາແນວຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ຕອບໂຕ້ຖອຍທຳນອງບົດເບືອນ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍໃຫ້ແກ່ກຽດສັກສີ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮ່າຮຽນ, ຝຶກຝົນຫລໍ່ຫລອມ ຕົນເອງເພື່ອຍົກລະດັບທາງດ້ານການເມືອງ, ສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ, ວິຊາສະເພາະ, ພາສາຕ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ;
5. ແກ້ຂ່າວ ແລະ ຂໍ້ໂທດ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ໃນກໍລະນີທີ່ຂຽນຂ່າວຜິດພາດ ຫລື ຄວາມຈິງ;
6. ຮັບການຕຳນິຕິຊົມຈາກສັງຄົມ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຕໍ່ອົງການຊື່ມວນຊົນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂ່າວ, ບົດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ.

ນັກຂ່າວ ມີສິດຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບບັດນັກຂ່າວ, ສັງກັດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນອົງການສື່ມວນຊົນໃດໜຶ່ງ;
2. ປະຕິບັດວຽກງານດ້ານການຂ່າວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ;
3. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຜູ້ຮ່ວມງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຊອກຮູ້ ເກັບກຳ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ວິເຄາະ, ວິໄຈ, ຂຽນຂ່າວ, ບົດ, ຖ່າຍທາງຮູບພາບຕ່າງໆ ສ້າງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທີ່ສ້າງສັນ ແລະ ມີຄຸນປະໂຫຍດ, ໃສ່ນາມປາກກາ ເປັນຊື່ຕົນເອງ ຫລື ຊື່ແຝງ;

5. ໄດ້ຮັບການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະດ້ານສື່ມວນຊົນ, ຮັບນາມມະຍົດ, ເງິນອຸດໜູນ ຫລື ນະໂຍບາຍອື່ນ;
6. ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດໃນການເຄື່ອນໄຫວ ດ້ານວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ
7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວິຊາສະເພາະທີ່ຖືກຕ້ອງ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 38. ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ

ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແມ່ນ ບຸກຄະລາກອນທີ່ປະຕິບັດງານ ໃນອົງການສື່ມວນຊົນ ຊຶ່ງມີນັກປະພັນ, ນັກກະວີ, ໂຄສິກ, ພິທີກອນ, ຜູ້ຈັດລາຍການ, ຜູ້ກຳກັບການສະແດງ, ຜູ້ອອກແບບ ການພິມ, ນັກແຕ້ມ, ນັກປະດັບປະດາ, ນາຍຊ່າງເຕັກນິກ ແລະ ນັກວິຊາການອື່ນທີ່ຮັບໃຊ້ການສ້າງ ຜະລິດຕະພັນ ສື່ມວນຊົນ ປະເພດຕ່າງໆ.

ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະຂອງແຕ່ລະອົງການສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 39. ຜູ້ຮ່ວມງານ

ຜູ້ຮ່ວມງານ ແມ່ນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີອາຊີບເປັນນັກຂ່າວ ແຕ່ເປັນຜູ້ຂຽນ ຂ່າວ, ບົດ, ຖ່າຍພາບ ສະໜອງໃຫ້ອົງການສື່ມວນຊົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໂດຍໄດ້ ຮັບຄ່າແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຈາກອົງການ ສື່ມວນຊົນ.

ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງຜູ້ຮ່ວມງານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ VI

ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 40. ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງ ອົງການສື່ມວນຊົນ

ການສ້າງຕັ້ງ ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຊື່ ຈຸດປະສົງ ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້, ຂອບເຂດການພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສື່ສົ່ງພິມ, ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງສົ່ງ, ກຳນົດເວລາການກະຈາຍ, ຄື້ນຄວາມຖີ່ ຂອບເຂດການກະຈາຍຄື້ນ ແລະ ພາສາທີ່ຈະນຳອົງການສື່ມວນຊົນນັ້ນ;

2. ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ. ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີມາດຕະຖານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ມາດຕາ 34, 36 ແລະ 38 ຂອງກົດໝາຍ ສະບັບນີ້;
3. ມີ ສຳນັກງານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ, ທຶນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການ
ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ;
4. ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41. ການສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສົມວນຊົນ

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດການສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສົມວນຊົນລາວປະ
ຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃຫ້ອົງການສົມວນຊົນຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາປະຈຳ ຫລື ສາງຕາງສຳນັກງານ
ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງອົງການສົມວນຊົນ ຕ່າງປະເທດຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ. ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສົ
ມວນຊົນ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ອົງການສົມວນຊົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາເຄື່ອນໄຫວ ຢູ່ ສປປ
ລາວ ຕ້ອງປະຕິ ບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ.

ລະບຽບການ ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສົມວນຊົນຂອງພາຍໃນ
ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 42. ການພົມ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ສີ່ສິ່ງພົມ

ການພົມສີ່ສິ່ງພົມລາວ ແມ່ນ ໃຫ້ພົມ ຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ເປັນຕົ້ນຕໍ. ສີ່ສິ່ງພົມໃດທີ່ຈະສົ່ງ
ໄປພົມ ຫລື ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການສົມວນຊົນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງການຈຳໜ່າຍສີ່ສິ່ງພົມຂອງຕົນເອງ ຫລື ມອບສິດໃຫ້ແກ່
ອົງບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ຮັບຜິດຊອບການບໍລິການຈຳໜ່າຍແທນກໍໄດ້.

ອົງການຈັດຕັ້ງ ຫລື ບຸກຄົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ນາເອົາສີ່ສິ່ງ
ພົມຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າມາພົມ, ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ຕ້ອງຂໍອະນຸມັດ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງ
ສົມວນຊົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43. ການເພີ່ມໜ້າພົມຂອງສີ່ສິ່ງພົມ

ອົງການສົມວນຊົນ ທີ່ຕ້ອງການພົມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສີ່ສິ່ງພົມ

ພົມ, ເພີ່ມຈຳນວນໜ້າ, ສອດໃນ ຫລື ຊ້ອນທ້າຍ, ພົມເພີ່ມໃບຂ່າວພິເສດ ສາມາດເຮັດ
ໄດ້ ຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນທີ່

ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 44. ການເພີ່ມລາຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ

ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການ ເພີ່ມລາຍການໃດໜຶ່ງນັ້ນຕ້ອງ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 45. ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະ ພາບ

ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະ ພາບຂອງສື່ມວນຊົນລາວ ຕ້ອງຜະລິດ ແລະ ອອກອາກາດຈາກ ດິນແດນ ສປປ ລາວ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຈຸດປະສົງກະຈ່າຍລາຍການເຫຼົ່ານັ້ນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະ ພາບ ຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກອາກາດຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ.

ມາດຕາ 46. ການນຳໃຊ້ ສື່ຜ່ານອິນເຕີເນັດ

ການນຳໃຊ້, ການບໍລິການ ສື່ຜ່ານອິນເຕີເນັດ ຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການທີ່ມີສິດກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 47. ການສຳເນົາຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ

ຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທຸກປະເພດ ຕ້ອງສະຫງວນລິຂະສິດ, ສຳເນົາ ແລະ ເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວທ້າ ປີ.

ມາດຕາ 48. ການຈັດກອງປະຊຸມຖະແຫລງຂ່າວ

ທີ່ມີຈຸດປະສົງຈັດກອງປະຊຸມຖະແຫລງຂ່າວກ່ຽວກັບບັນຫາໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະສານສົມທົບ ແລະ ເຫັນດີຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ.

ມາດຕາ 49. ການເງິນຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ການເງິນຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງລັດ ແມ່ນ ໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ລາຍຮັບວິຊາການ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ສະໜັບສະໜູນ ຈາກບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ອົງການສື່ມວນຊົນ ສາມາດສ້າງກອງທຶນເພື່ອພັດທະນາສື່ມວນຊົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດ ຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການເງິນ.

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການເງິນ ກອງທຶນຂອງອົງການສົມວນຊົນຂອງລັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການສົມວນຊົນ ມີສິດດາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການໃດໜຶ່ງ ຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມສຳລັບພັດທະນາຕົນເອງ.

ໝວດທີ VII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 50. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບອົງການສົມວນຊົນ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບອົງການສົມວນຊົນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມຍຸຍົງ ສົ່ງເສີມ ການກະທຳທີ່ເປັນການສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ;
2. ຫ້າມເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ;
3. ຫ້າມແບງແຍກຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ສ້າງຄວາມອາຄາດບາດໝາງ ລະຫວ່າງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງຊາດ;
4. ຫ້າມສົ່ງເສີມ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ການໂຄສະນາຮັບໃຊ້ລົງຄາມຮຸກຮານທຸກປະເພດ;
5. ຫ້າມອອກຂ່າວ ບິດເບືອນຄວາມຈິງ, ແຕະຕ້ອງເຖິງກຽດສັກສີຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ;
6. ຫ້າມໂຄສະນາຍຸຍົງສົ່ງເສີມ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳ ແລະ ອະບາຍຍະມຸກ ເຊັ່ນ: ການເສບສິ່ງເສບຕິດ, ການຫຼິ້ນການພະນັນ, ການເປັນນັກເລງອັນຕະພາບ, ການທຳສິ່ງລາມີກອນາຈານ;
7. ຫ້າມໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ສິ່ງມຶນເມົາ, ການເຊື່ອຖືງົມງວາຍ ແລະ ສິ່ງຫຍໍ້ຫຍື້ອື່ນໆ;
8. ຫ້າມເຜີຍແຜ່ ຂ່າວ, ບິດ ແລະ ລາຍການ ທີ່ມີຄຳສັ່ງຫ້າມ ຫລື ຖືກຍຶດໄວ້ແລ້ວ;
9. ຂໍ້ຫ້າມອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ

ມາດຕາ 51. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄະລາກອນສົມວນຊົນ

ຫ້າມນັກຂ່າວ ຜູ້ຮ່ວມງານ, ນັກວິຊາການດ້ານສົມວນຊົນ ສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທຸກປະເພດ

ທີ່ຝືນກັບຈັນຍາບັນຂອງນັກຂ່າວລາວ, ໃຊ້ພາສາຊອດກະຈາ ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ ລວມທັງ ຂໍ້
ຫ້າມສໍາລັບອົງການສື່ມວນຊົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ສໍາລັບ
ໂຄສິກ. ພິທີກອນ ແມ່ນ ຫ້າມ ນຸ່ງຖື, ແຕ່ງຕົວບໍ່ສຸພາບ ໃນເວລາອອກອາກາດທາງໂທລະພາບ.

ມາດຕາ 52. ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ

ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມຂັດຂວາງ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວ ແລະ ແຊກແຊງ ເນື້ອໃນຂອງຂ່າວ, ບົດ ແລະ ລາຍການ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຫ້າມຂັດຂວາງ ການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ ຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທຸກປະເພດ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ຫ້າມຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ຫ້າມໃຫ້ສິນບົນ ແກ່ນັກຂ່າວ ຫລື ອົງການສື່ມວນຊົນ ເພື່ອອອກຂ່າວ, ບົດ ຕາມຈິດໃຈຂອງຕົນ;
5. ຫ້າມໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ບັງຄັບ, ນາບຊູ່ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ໝິ່ນປະໝາດ, ຮ້າຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ ຕໍ່ນັກຂ່າວ ຫລື ອົງການສື່ມວນຊົນ;
6. ຂໍ້ຫ້າມອື່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ ສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 53. ອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນໂດຍກົງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
- ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທາແຂວງ, ນະຄອນ;

- ຫ້ອງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 54. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໃນຖານະເປັນ ເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ຮ່າງກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ແຜນການພັດທະນາ ສື່ມວນຊົນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ ແລ້ວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນ;
3. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບໃຫ້ແກ່ພະນັກງານສື່ມວນຊົນ ທາງດ້ານການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ຈັນຍາບັນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ການົດມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ນາໃຊ້ ວິທະຍາສາດ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ກ້າວໜ້າທັນສະໄໝ ໃນຂົງເຂດສື່ມວນຊົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ, ອະນຸຍາດການຖ່າຍທອດສົດ, ການໃຊ້ຊ່ອງຄືນຄວາມຖີ່ຂອງສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ອະນຸຍາດ ແລະ ຍົກເລີກການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທຸກຊະນິດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ຄຸ້ມຄອງ ສື່ສົງພິມ ແລະ ການສຳເນົາຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
9. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ຕໍ່ອົງການສື່ມວນຊົນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສື່ມວນຊົນ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບຜິດຊອບ;
10. ສະກັດກັ້ນ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສື່ມວນຊົນ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
11. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ ນະ

ຄອນໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງສີມວນຊົນ ລວມທັງສີມວນຊົນລາວ ທີ່
ພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສີມວນຊົນຕ່າງປະເທດ
ຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ;

12. ຕິດຕາມ ແລະ ສັງລວມຜົນການໂຄສະນາ ຖະແຫລງຂ່າວຂອງສີມວນຊົນ ໃນແຕ່ລະ
ໄລ, ສັງລວມວິໄຈຂ່າວຂອງສີມວນຊົນຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບ ສ ປ ປ ລາວ ເພື່ອເປັນ
ຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນດ້າຊື່ມວນຊົນຕາມການມອບໝາຍ;

14. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອື່ນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສີມວນຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້
ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳແຂວງ, ນະຄອນ
ໃນການຄຸ້ມຄອງສີມວນຊົນ ພະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳແຂວງ,
ນະຄອນມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນງານ ແຜນການ ລະບຽບ
ກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບສີມວນຊົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຕົກລົງທິດທາງ, ແຜນການ ໂຄສະນາ ໃຫ້ແກ່ສີມວນຊົນຂອງຕົນ ໃນ
ແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງສີມວນຊົນ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
4. ຂຶ້ນແຜນຄຸ້ມຄອງ ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກງານສີມວນຊົນເພື່ອຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການ
ເມືອງ ແລະ ການບໍລິການປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຢູ່ພາຍໃນແຂວງ ນະຄອນ ໃຫ້
ວ່ອງໄວ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວເກັບ
ກຳ ຂ່າວຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນໃຫ້ວ່ອງໄວ, ແຫລມຄົມ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວເກັບ
ກຳຂ່າວຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ;
6. ຄຸ້ມຄອງສື່ວິໄຈພິມ ແລະ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສີມວນຊົນທຸກຊະນິດຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ຫລື ຍຸບເລີກ ອົງການສີມວນຊົນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ຕໍ່ກະ

ຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມການເຫັນດີຂອງອົງ
ການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;

8. ແນະນຳ, ປຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເກັບກຳຂ່າວ
ແລະ ສະໜອງຂ່າວ ໃຫ້ແກ່ສື່ມວນຊົນ;
9. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ຕໍ່ອົງການສື່ມວນ
ຂອງສື່ມວນຊົນ ທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
10. ຕິດຕາມ ສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຜົນ ວຽກງານສື່ມວນຊົນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ ເຈົ້າ
ແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ແລະ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຢ່າງ
ເປັນປົກກະຕິ;
11. ພົວພັນ ຮ່ວມມື ດ້ານສື່ມວນຊົນກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການທີ່
ມີສິດກ່ຽວຂ້ອງໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

**ມາດຕາ 56. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງຫ້ອງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງ, ເທດສະ
ບານ**

ໃນການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ຫ້ອງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງ,
ເທດສະບານ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ
ກ່ຽວກັບສື່ ມວນຊົນ ຢູ່ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ຂອງຕົນ;
2. ແນະນຳ ປຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງຮາກຖານ ຢູ່ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ
ຂອງຕົນ ເພື່ອເກັບກຳຂ່າວ ໃຫ້ແກ່ສື່ມວນຊົນ;
3. ຄຸ້ມຄອງພາຫະນະສື່ມວນຊົນ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກ
ຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ຄຸ້ມຄອງ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ
ເກັບກຳຂ່າວຢູ່ພາຍໃນ ເມືອງ, ເທດສະບານ ຂອງຕົນ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທຸກຊະນິດ ຕາມຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ຕິດຕາມ, ສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຜົນ ວຽກງານສື່ມວນຊົນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ ເຈົ້າ

ເມືອງຫົວໜ້າເທດສະບານ ແລະ ພະແນກ ຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ
ແຂວງ ນະຄອນ;

7. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອື່ນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳ
ນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ

ມາດຕາ 57. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດປະ
ສານ ສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ສົ່ງເສີມ
ແລະ ພັດທະນາວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມພາລະບົດລາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 58. ອົງການກວດກາສື່ມວນຊົນ

ອົງການກວດກາສື່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ຕາມ
ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
- ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ, ຄະນະສະເພາະກິດ
ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 59. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງອົງການກວດກາສື່ມວນຊົນ

ອົງການກວດກາສື່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນ;
2. ກວດກາວຽກງານ ກໍ່ຕັ້ງການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມ
ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ອອກຄຳສັ່ງ ຄຳແນະນຳ ແຈ້ງການ ໃຫ້ອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ເພື່ອປັບປຸງ
ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ ລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ສະເໜີໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກຄຳສັ່ງ ແນະນຳ ຫຼື ແຈ້ງການໃຫ້ປັບປຸງ,
ປ່ຽນແປງ ຫຼື ໃຫ້ຢຸດເຊົາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຖ້າເຫັນວ່າບໍ່ຖືກ
ຕ້ອງກັບ ລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ມີການລະເມີດຂໍ້ຫ້າມ ຕາມແຕ່ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້
ໃນມາດຕາ 50, 51, ແລະ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ພົວພັນປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນ

ການປະຕິບັດວຽກງານກວດກາຂອງຕົນ;

6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນຂອງການປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອື່ນ ກ່ຽວກັບການກວດກາສື່ມວນຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60. ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາສື່ມວນຊົນ ມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ໂຄງການຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ແຕ່ ລະໄລຍະ;
2. ກວດກາ ເນື້ອໃນການອອກຂ່າວຜ່ານສື່ສັງພິມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ;
3. ກວດກາ ການສ້າງ, ບຳລຸງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ບຸກຄະລາກອນ ຂອງສື່ມວນຊົນ;
4. ກວດກາ ການປະກອບ ແລະ ການນຳໃຊ້ພື້ນຖານວັດຖຸ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ງົບປະມານຂອງສື່ມວນຊົນ;
5. ກວດກາການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຂອງສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 61. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາສື່ມວນຊົນ ດຳເນີນດ້ວຍສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອ ເຫັນ ວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາຢ່າງຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະ ຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາສີ່ມວນຊົນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງອົງການກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ IX

ວັນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງສີ່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 62. ວັນຂອງສີ່ມວນຊົນ

ວັນທີ 13 ສິງຫາ ແມ່ນ ວັນສີ່ມວນຊົນແຫ່ງຊາດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ສີ່ມວນຊົນແຕ່ລະປະເພດ ກໍມີວັນສະເພາະຂອງຕົນ ເພື່ອສະເຫລີມສະຫຼອງ ແລະ ຫວນຄືນມູນເຊື້ອ, ຜົນງານ, ບົດຮຽນເພື່ອປັບປຸງ, ພັດທະນາ ວຽກງານສີ່ມວນຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 63. ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ຂອງສີ່ມວນຊົນ

ສີ່ມວນຊົນແຕ່ລະປະເພດ ມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບ ເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການ ຊຶ່ງກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເປັນຜູ້ວາງອອກ

ໝວດທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 64. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີແດ້ນ ໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານສີ່ມວນຊົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ເຊັ່ນ: ຫລຽນໄຊ, ຫລຽນກາ ໃບຍ້ອງຍໍ, ນາມມະຍົດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ

ມາດຕາ 65. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫລື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານສີ່ມວນຊົນຂໍ້ທ້າມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50, 51 ແລະ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫລື ໜັກ ຄື ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ, ໂຈະ ການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ; ຖອນໃບອະຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ ບັດນັກຂ່າວ ບັດນັກວິຊາການດ້ານສີ່ມວນຊົນ; ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພງ ຫລື ລົງໂທດ ທາງອາຍາ.

ໝວດທີ XI
ບົດບັນຍັດສູດທ້າຍ

ມາດຕາ 66. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 67. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງ ທົກລັບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດາລັດປະກາດໃຊ້ ເປັນຕົ້ນໄປ.
ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ທອງສິງ ທຳມະວົງ